

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص های معماری بایونیک در طراحی ساختمانهای بلندمرتبه با رویکرد بهینه سازی مصرف انرژی

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رضا رنجبر - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت پروژه و ساخت، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری، تهران، ایران.

علی اکبری - استادیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

حدود چهار دهه است که بهینه سازی مصرف انرژی در صنایع به ویژه صنعت ساختمان، مطرح شده است. آلودگیهای ناشی از مصرف انرژیهای تجدیدناپذیر و گرم شدن کره زمین که منجر به تغییر اقلیم و از دست رفتن زیست پذیری زمین میشود، آدمی را بر آن داشته که روشها و رویکردهای مختلف به بهینه سازی مصرف انرژی را اساس کار خود قرار دهد. ازجمله راهکارهای ارائه شده در این زمینه، معماری بایونیک در حوزه معماری همساز با طبیعت است. در این پژوهش تلاش شده است تا با رویکرد کیفی به تحقیق، با بهره گیری از روش تحقیق توصیفی-تحلیلی، نخست شاخص های معماری بایونیک قابل کاربرد در طراحی ساختمانهای بلندمرتبه احصا شده و سپس عملیاتی شدن آن در نمونه های طراحی شده موردبررسی و تحلیل قرار گیرد. نتایج بحث نشان میدهد که میتوان تهویه طبیعی را به عنوان یکی از راهکارهای کارآمد در پروژه های بلندمرتبه به کار برد. راهکاری که در ساختار موجودات زنده در طبیعت نیز دیده میشود. همچنین دریافت میشود که می بایست فرآیند طراحی علاوه بر توجه به نکات اقلیمی و انرژی به عوامل تاثیرگذار از عملکرد فضای مسکونی مانند نیاز به نور، منظر و گردهمایی ساکنان نیز توجه ویژه ای داشته باشد. بنابراین ساختارهای طبیعت میتوانند موجب حل مسائل انسانی در محیط های ساخته شده شوند.

کلمات کلیدی:

معماری بایونیک، مصرف انرژی، معماری و پایداری، سازه های بلندمرتبه، معماری پایدار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1251807>

